

EUROSISTEMOS EKSPERTŲ MAKROEKONOMINĖS PROGNOZĖS EURO ZONAI

Remdamiesi 2011 m. lapkričio 25 d. turėta informacija, Eurosistemos ekspertai numatė euro zonos makroekonominę raidą¹. 2011 m. antrąjį pusmetį euro zonos ekonominė veikla susilpnėjo. Tai susiję su pastaraisiais mėnesiais sumažėjusia pasauline paklausa ir labai kritusiu verslo ir vartotojų pasitikėjimu, vyraujant dėl įtampos finansų rinkose sustiprėjusiam neapibrėžtumui, reikšmingai nukritus akcijų kainoms ir daugelyje euro zonos šalių pablogėjus finansavimo sąlygoms. Darant prielaidą, kad finansų krizė nebestiprės, 2012 m. realiojo BVP augimas turėtų atsigauti, o 2013 m. – dar šiek tiek paspartėti. Vis dėlto tikėtina, kad atsigavimą slopins daugelyje sektorių restruktūrizuojami balansai ir nepalankios finansavimo sąlygos, kurios prognozuojamu laikotarpiu turėtų vyrauti daugelyje euro zonos šalių. Kita vertus, atsigavimą turėtų skatinti didėjanti pasaulinė paklausa ir mažėjanti energijos ir maisto kainų infliacija, didinanti realiąsias pajamas, taip pat labai nedidelių trumpalaikių palūkanų normų ir priemonių, kuriomis siekiama atkurti finansų sistemos funkcionavimą, teigiamas poveikis vidaus paklausai. Numatoma, kad 2011 m. metinis realusis BVP vidutiniškai didės 1,5–1,7 %, 2012 m. augs –0,4–1,0 %, o 2013 m. – 0,3–2,3 %. Prognozuojama, kad artimiausiu laikotarpiu euro zonos pagal SVKI apskaičiuota infliacija tebebus padidėjusi, tačiau vėliau pradės sparčiai mažėti. Bendra pagal SVKI apskaičiuota infliacija 2011 m. vidutiniškai turėtų būti 2,6–2,8 %, 2012 m. – 1,5–2,5 %, o 2013 m. – 0,8–2,2 %. Tai daugiausia susiję su mažinančiais bazės efektais, kuriuos 2012 m. sukėlė energijos ir maisto kainos bei prielaidos, kad žaliavų kainos nekis arba mažės. Pagal SVKI apskaičiuota infliacija, neįskaitant maisto ir energijos, prognozuojamu laikotarpiu turėtų didėti labai nedaug. Tai susiję su gerokai sumažėjusia vidaus paklausa ir nedidelėmis darbo sąnaudomis.

1 intarpas

TECHNINĖS PRIELAIDOS DĖL PALŪKANŲ NORMŲ, VALIUTŲ KURSŲ, ŽALIAVŲ KAINŲ IR FISKALINĖS POLITIKOS

Techninės prielaidos dėl palūkanų normų ir žaliavų kainų grindžiamos rinkos lūkesčiais (galutinė duomenų įtraukimo data – 2011 m. lapkričio 17 d.)¹. Prielaida dėl trumpalaikių palūkanų normų yra visiškai techninio pobūdžio. Trumpalaikės palūkanų normos grindžiamos 3 mėn. EURIBOR, o rinkos lūkesčiai apskaičiuojami pagal ateities sandorių normas. Pagal šią metodiką apskaičiuota vidutinė trumpalaikių palūkanų norma 2011 m. turėtų būti 1,4 %, 2012 m. – 1,2 %, o 2013 m. – 1,4 %. Rinkos lūkesčiai dėl euro zonos 10 m. termino vyriausybės obligacijų nominaliojo pajamingumo leidžia tikėtis, kad 2011 m. pajamingumas vidutiniškai bus 4,4 %, 2012 m. – 5,3 %, o 2013 m. – 5,6 %. Numatoma, kad dėl išankstinių sandorių rinkos palūkanų normų pokyčių ir rinkos palūkanų normų pokyčių laipsniško poveikio skolinimo palūkanų normoms prognozuojamu laikotarpiu toliau pamažu didės bankų tiek trumpalaikių, tiek ilgalaikių paskolų palūkanų normos. Numatoma, kad euro zonos kredito pasiūlos sąlygos iš esmės darys neigiamą poveikį ekonominei veiklai. Kalbant apie žaliavų kainas, sprendžiant pagal ateities sandorių rinką 2 savaitių laikotarpiu iki galutinės duomenų įtraukimo datos, vidutinė Brent žalios naftos kaina 2011 m. turėtų būti 111,5, 2012 m. – 109,4, o 2013 m. – 104,0 JAV dol. už barelį. Daroma prielaida, kad žaliavų, neįskaitant energijos, kainos JAV dol. 2011 m. kils 17,8 %, 2012 m. kris 7,3 %, o 2013 m. vėl kils 4,3 %.

¹ Eurosistemos ekspertų makroekonominės prognozės rengia ECB ir euro zonos nacionalinių centrinių bankų ekspertai. Tai – du kartus per metus Valdančiajai tarybai rengiama informacija ekonomikos plėtrai ir rizikai kainų stabilumui įvertinti. Daugiau informacijos apie taikomas procedūras ir metodus pateikta leidinyje „A guide to Eurosystem staff macroeconomic projection exercises“, ECB, June 2001. Jį galima rasti ECB interneto svetainėje. Siekiant parodyti tam tikrą prognozių neapibrėžtumą, pateikiamos kiekvieno kintamojo tikėtinos ribos. Jos pagrįstos skirtumu tarp faktinių rezultatų ir keleto ankstesnių metų prognozių. Ribos yra dvigubai platesnės už šių skirtumų vidutinę absoliučią vertę. Ši metodika, apimanti koregavimą dėl išskirtinių įvykių, aprašyta leidinyje „New procedure for constructing Eurosystem and ECB staff projection ranges“, ECB, December 2009, paskelbta ir ECB interneto svetainėje.

Tikimasi, kad dvišaliai valiutų kursai prognozuojamu laikotarpiu nesikeis ir bus tokie, kokie vidutiniškai buvo dvi savaites iki galutinės duomenų įtraukimo datos. Tai rodo, kad 2011 m. euro ir JAV dolerio kursas bus 1,40, o 2012 ir 2013 m. – 1,36. Prognozuojama, kad vidutinis euro efektyvusis kursas 2011 m. nesikeis, o 2012 m. nukris 0,9 %.

Fiskalinės politikos prielaidos pagrįstos atskirų euro zonos šalių nacionalinių biudžetų planais, turėtais 2011 m. lapkričio 25 d. Jos apima visas politikos priemones, kurias jau patvirtino nacionaliniai parlamentai arba kurios jau yra išsamiai apibrėžtos vyriausybių ir greičiausiai bus patvirtintos.

¹ Prielaidos dėl naftos ir maisto kainų pagrįstos ateities sandorių kainomis iki prognozuojamo laikotarpio pabaigos. Daroma prielaida, kad kitų žaliavų kainos atitiks ateities sandorių kainas iki 2012 m. ketvirtą ketvirčio, o vėliau kis rodydamos pasaulio ekonomikos raidą.

TARPTAUTINĖ APLINKA

2011 m. pasaulio ekonomikos augimas sulėtėjo. Antrąjį pusmetį vis rečiau pasireiškiantys tiekimo grandinės trikdžiai, kurie buvo atsiradę dėl stichinių nelaimių Japonijoje, paskatino augimą, tačiau atsinaujinusi įtampa pasaulio finansų rinkose (daugiausia dėl stiprėjančios vyriausybių skolų krizės euro zonoje ir didėjančio nerimo dėl fiskalinio tvarumo kitose didžiosiose išsivysčiusios ekonomikos šalyse) užkirto kelią ekonomikos atsigavimui. Tai pakirto vartotojų ir verslo pasitikėjimą visame pasaulyje. Vertinant ateities perspektyvas, tikimasi, kad ekonomika pamažu atsigaus, nors nepalankūs veiksniai, pavyzdžiui, tebesantis poreikis koreguoti balansus ir kai kurių išsivysčiusios ekonomikos šalių vangios būsto ir darbo rinkos rodo, kad lėto augimo laikotarpis gali užsitęsti, ypač išsivysčiusios ekonomikos šalyse, o tai stabdys pasaulio ekonomikos atsigavimą. Besiformuojančios ekonomikos šalyse ekonomika vis dar greitai auga, tačiau prognozuojama, kad šis augimas turėtų sulėtėti dėl anksčiau pristatytų griežtesnių politikos priemonių, kuriomis siekiama sumažinti finansinį nesubalansuotumą ir spaudimą kainoms, ir numatomos mažesnės užsienio paklausos bei pasaulinių finansinių neramumų nepalankaus poveikio. Prognozuojama, kad realusis BVP pasaulyje už euro zonos ribų, 2010 m. pasiekęs 5,7 %, 2011 m. sumažės iki 4,1 %, 2012 m. – iki 3,9 %, o 2013 m. jis turėtų padidėti iki 4,5 %. Euro zonos užsienio paklausa 2011 m. turėtų sumažėti iki 6,4 % (2010 m. buvo 11,8 %), 2012 m. – iki 4,8 %, o 2013 m. ji turėtų padidėti iki 6,9 %.

NUMATOMAS REALIOJO BVP AUGIMAS

2011 m. trečiąjį ketvirtį euro zonos realusis BVP, palyginti su praėjusiu ketvirčiu, augo nedaug – 0,2 %. Toks pat augimo tempas buvo antrąjį ketvirtį. Nors 2011 m. antrąjį ketvirtį ekonominį aktyvumą slopino keletas pasaulinių ir vidaus laikinų veiksnių, kelių pastarųjų mėnesių euro zonos lėtas ekonominis augimas vis labiau rodė euro zonos vyriausybių skolų krizės ir susijusio fiskalinės politikos sugriežtinimo kai kuriose euro zonos šalyse neigiamą poveikį. Kalbant apie vidaus veiksnius, dėl padidėjusio netikrumo, susijusio su sustiprėjusia įtampa euro zonos finansų rinkose, nepalankaus poveikio gerokai sumažėjo verslo ir vartotojų pasitikėjimas, visoje euro zonoje reikšmingai nukrito akcijų kainos, o daugelyje šalių suprastėjo namų ūkių ir nefinansinių korporacijų finansavimo sąlygos. 2011 m. užsienio paklausa taip pat sumažėjo, todėl nesitikima, kad artimiausiu laikotarpiu išorės veiksniai kompensuos vidaus veiksnių neigiamą įtaką. Vertinant ateities perspektyvas, darant prielaidą, kad finansų krizė nebestiprės, 2012 m. realiojo BVP augimas turėtų atsigauti, o 2013 m. – dar šiek tiek paspartėti. Vis dėlto tikėtina, kad prognozuojamu laikotarpiu atsigavimą slopins daugelyje sektorių vykdomas balansų restruktūrizavimas ir nepalankios finansavimo sąlygos, kurios turėtų vyrąti daugelyje euro zonos šalių. Kita vertus, atsigavimą turėtų skatinti didėjanti pasaulinė paklausa ir mažėjanti energijos ir maisto kainų infliacija, didinanti realiąsias pajamas, taip pat labai nedidelių trumpalaikių palūkanų normų ir priemonių, kuriomis siekiama atkurti finansų sistemos funkcionavimą, teigiamas poveikis vidaus paklausai. Apskritai ekonomikos atsigavimo tempas turėtų būti lėtas. Numatoma, kad 2011 m. euro zonos realiojo BVP metinis augimas bus 1,5–1,7 %, 2012 m. sudarys –0,4–1,0 %, o 2013 m. – 0,3–2,3 %.

Kalbant konkrečiau, prognozuojama, kad iki 2012 m. vidurio euro zonos privatus vartojimas augs gana nedaug – daugiausia dėl realiųjų disponuojamųjų pajamų mažo augimo, tačiau vėliau turėtų šiek tiek

padidėti. Nominaliųjų disponuojamųjų pajamų augimą turėtų slopinti lėtai augantis užimtumas, taip pat nedaug didėjantis darbo užmokestis ir socialinės išmokos. Numatoma, kad dėl keliose euro zonos šalyse sugriežtintos fiskalinės politikos tiek darbo užmokesčio, tiek socialinių išmokų augimas bus suvaržytas. Nors dėl pastaruju metu pakilusių žaliavų kainų nepalankaus poveikio sumažėjo realiosios disponuojamosios pajamos, numatoma, kad žaliavų kainų spaudimas atlėgs, palaipsniui skatindamas realiųjų disponuojamųjų pajamų pokyčius. Kitu prognozuojamu laikotarpiu euro zonos taupymo lygis turėtų iš esmės nesikeisti. Tai susiję su tuo, kad didėjanti taupymo lygi, atsiradusi dėl išaugusio netikrumo ir sumažėjusio pasitikėjimo, iš esmės turėtų kompensuoti poreikis mažinti taupymą, kad būtų sumažintas vartojimas, atsižvelgiant į nedidelius realiųjų pajamų pokyčius. Prognozuojama, kad dėl labai pamažu gerėjančios padėties užimtumo srityje 2012 m. euro zonos nedarbo lygis šiek tiek didės, o vėliau pradės iš lėto mažėti.

Taip pat prognozuojama, kad privačios investicijos ne į gyvenamąjį būstą mažės dėl negerėjančių nepalankių finansavimo sąlygų kai kuriose euro zonos šalyse vyraujant padidėjusiam neapibrėžtumui. Numatoma, kad artimiausiu metu šios investicijos nė kiek nedidės ir ims pamažu atsigausti tik kitu prognozuojamu laikotarpiu, pradėjus augti eksportui, pamažu didėjant vidaus paklausai ir gana tvariam pelningumui. Investicijos į gyvenamąjį būstą turėtų augti dar lėčiau dėl kai kuriose šalyse tebevykstančių būsto rinkos korekcijų, kurios susijusios ir su numatomu gana lėtu būsto kainų kilimu. 2011 ir 2012 m. valdžios sektoriaus investicijos turėtų gerokai sumažėti, o 2013 m. stabilizuotis dėl kai kuriose euro zonos šalyse paskelbtų fiskalinių priemonių paketų.

Atsižvelgiant į užsienio paklausos pokyčius, artimiausiu metu eksporto augimo tempas turėtų sulėtėti, o 2012 m. pamažu vėl sustiprėti. Importo augimo tendencijos turėtų būti panašios. Apskritai, atsižvelgiant į tai, kad 2012 m. pradžioje eksportas augs šiek tiek sparčiau, grynoji prekyba turėtų teigiamai veikti ketvirčio BVP augimo tempą prognozuojamu laikotarpiu.

1 lentelė. Makroekonominės prognozės euro zonai

(vidutiniai metiniai pokyčiai, procentais)^{1,2}

	2010	2011	2012	2013
SVKI	1,6	2,6–2,8	1,5–2,5	0,8–2,2
Realusis BVP	1,8	1,5–1,7	–0,4–1,0	0,3–2,3
Privatus vartojimas	0,8	0,3–0,5	–0,4–0,6	0,0–1,8
Valdžios sektoriaus vartojimas	0,5	–0,3–0,5	–0,5–0,7	–0,3–1,3
Bendrojo pagrindinio kapitalo formavimas	–0,6	1,6–2,4	–1,6–1,8	–0,5–4,3
Eksportas (prekės ir paslaugos)	10,8	5,4–7,2	0,3–6,1	2,1–8,9
Importas (prekės ir paslaugos)	9,2	4,0–5,4	–0,5–5,1	1,7–8,1

¹ Numatoma realiojo BVP ir jo sudedamųjų dalių raida pateikta pagal dėl darbo dienų skaičiaus pakoreguotus duomenis. Į numatomą importo ir eksporto raidą įtraukta prekyba euro zonoje.

² Duomenys apima euro zoną, įskaitant Estiją, išskyrus 2010 m. SVKI duomenis. 2011 m. vidutiniai metiniai SVKI pokyčiai (procentais) apskaičiuoti imant 2010 m. euro zoną, į kurią įtraukta ir Estija.

Manoma, kad esama krizė neigiamai veiks galimą augimą, tačiau labai sunku numatyti tikslų šio poveikio mastą. Jei ekonominis aktyvumas ir toliau bus silpnas, tikėtina, kad galimas gamybos augimas dar labiau lėtės. Vis dėlto, jei ekonomikos augimas bus mažas, neigiamas gamybos atotrūkis 2012 m. turėtų padidėti, o 2013 m. – šiek tiek sumažėti.

NUMATOMA KAINŲ IR SĄNAUDŲ RAIDA

Dėl pastarojo meto žaliavų kainų šuolių ir tam tikru mastu dėl padidėjusių netiesioginių mokesčių 2012 m. pirmąjį ketvirtį euro zonos bendra pagal SVKI apskaičiuota infliacija vis dar turėtų būti didesnė negu 2 %. Prognozuojama, kad vėliau ji gerokai sumažės. Šie pokyčiai daugiausia susiję su smarkiai

didėjančia energijos kainų įtaka, kuri atsirado blėstant pastaruoju metu kilusių naftos kainų poveikiui ir dėl prognozuojamu laikotarpiu galbūt pamažu mažėjančių žalios naftos kainų. Nuslėgus šiuo metu susikaupusiam spaudimui, nuo 2012 m. vidurio maisto kainos turėtų kilti lėčiau. Galiausiai pagal SVKI apskaičiuota infliacija, neįskaitant maisto ir energijos, turėtų didėti labai nedaug. Tai susiję su gerokai sumažėjusia vidaus paklausa ir nedidelėmis darbo sąnaudomis. Bendra pagal SVKI apskaičiuota infliacija 2011 m. vidutiniškai turėtų būti 2,6–2,8 %, 2012 m. – 1,5–2,5 %, o 2013 m. – 0,8–2,2 %.

Išorinis spaudimas kainoms tapo nebe toks didelis ir prognozuojamu laikotarpiu turėtų gerokai sumažėti – daugiausia dėl stabilesnių arba mažėjančių žaliavų kainų. 2011 m. pirmąjį pusmetį šoktelėjusio importo defliatoriaus metinis augimas 2012 m. turėtų gerokai sumažėti, o 2013 m. – dar šiek tiek daugiau. Tai iš dalies susiję su lėtesniu pasaulio prekybos augimu ir sumažėjusia pasaulio infliacija. Kalbant apie spaudimą vidaus kainoms, atlygio vienam darbuotojui metinis didėjimo tempas 2012 m. pirmąjį pusmetį turėtų sumažėti – daugiausia dėl vienkartinų mokėjimų poveikio 2011 m. pirmąjį pusmetį. Prognozuojama, kad 2012 m. antrąjį pusmetį atlygio vienam darbuotojui metinis augimo tempas turėtų padidėti, o vėliau – stabilizuotis. Šie pokyčiai susiję su kompensuojančių veiksnių poveikiu. Viena vertus, kainas didinantis spaudimas atsirastų dėl anksčiau didėjusios vartotojų kainų infliacijos. Kita vertus, bendras ekonominio aktyvumo sulėtėjimas ir negerėjančios nepalankios finansavimo sąlygos turėtų daryti mažinančią spaudimą darbo užmokesčiui. Atsižvelgiant į šiemet gerokai padidėjusią vartotojų kainų infliaciją, numatoma, kad realusis atlygis vienam darbuotojui 2011 ir 2012 m. sumažės, o vėliau pradės šiek tiek didėti. Vienetinės darbo sąnaudos 2012 m. turėtų pradėti augti šiek tiek sparčiau, o vėliau sulėtėti. Šie pokyčiai susiję su cikliškai lėtesniu našumo kilimu 2012 m., labai sumažėjus ekonominiam aktyvumui ir tik šiek tiek didėjant užimtumui, ir su prognoze, kad 2013 m. šis augimas paspartės. Dėl nedidelės visuminės paklausos ir didėjančių vienetinių darbo sąnaudų prognozuojama, kad 2011 ir 2012 m. pelno maržas kils nedaug, o 2013 m., pradėjus didėti ekonominiam aktyvumui, turėtų atsigausti. Pakilusios administruojamosios kainos ir netiesioginiai mokesčiai 2011 ir 2012 m. turėtų daryti didelį poveikį pagal SVKI apskaičiuotai infliacijai. Tai susiję su keliose euro zonos šalyse tebevykdama fiskaline konsolidacija. 2013 m. poveikis turėtų sumažėti, nors tokia prognozė iš dalies susijusi su išsamios informacijos apie tų metų fiskalines priemones trūkumu.

PALYGINIMAS SU 2011 M. RUGSĖJO MĖN. PROGNOZĖMIS

Palyginti su 2011 m. rugsėjo mėn. ECB mėnesiniame biuletenyje paskelbtomis makroekonominėmis prognozėmis, 2011 m. realiojo BVP augimo prognozių ribos susiaurintos, o 2012 m. – gerokai sumažintos. Šie pakeitimai daugiausia susiję su sumažėjusio pasitikėjimo ir pablogėjusių finansinių sąlygų poveikiu vidaus paklausai. Jie pasireiškė padidėjus netikrumui, susijusiam su vyriausybės skolų krize ir sumažintomis užsienio paklausos prognozėmis. Kai kurioms euro zonos šalims sugriežtinus fiskalinę politiką ir finansavimo sąlygas, realiojo BVP augimo vidutiniu laikotarpiu prognozės buvo pakoreguotos ir įvertintos prasčiau. 2011 ir 2012 m. pagal SVKI apskaičiuotos infliacijos prognozių ribos truputį padidintos. Tai lėmė infliaciją didinančios didesnės naftos kainos eurais ir reikšmingesnė netiesioginių mokesčių įtaka. Numatoma, kad šie veiksniai visiškai kompensuos pakoreguotų pelno maržų ir padidėjusio darbo užmokesčio, susijusių su sumažintomis ekonominės veiklos prognozėmis, slopinančią poveikį.

2 lentelė. Palyginimas su 2011 m. rugsėjo mėn. prognozėmis

(vidutiniai metiniai pokyčiai, procentais)

	2011	2012
Realusis BVP – 2011 m. rugsėjo mėn.	1,4–1,8	0,4–2,2
Realusis BVP – 2011 m. gruodžio mėn.	1,5–1,7	–0,4–1,0
SVKI – 2011 m. rugsėjo mėn.	2,5–2,7	1,2–2,2
SVKI – 2011 m. gruodžio mėn.	2,6–2,8	1,5–2,5

KITŲ INSTITUCIJŲ PROGNOZĖS

Euro zonos prognozes rengia ir kitos tarptautinės organizacijos bei privačiojo sektoriaus institucijos. Tačiau jos nėra visiškai palyginamos tarpusavyje ar su Eurosistemos ekspertų makroekonominėmis prognozėmis, nes jos parengtos skirtingu metu. Be to, taikomi nevienodi (iš dalies neapibrėžti) metodai fiskalinių, finansinių ir išorinių kintamųjų, įskaitant naftos ir kitų žaliavų kainas, prielaidoms parengti. Skiriasi ir įvairioms prognozėms rengti taikomi dėl darbo dienų atliekamų koregavimų metodai (žr. toliau pateiktą lentelę).

Pagal kitų institucijų parengtas prognozes, numatoma, kad 2011 m. euro zonos realusis BVP didės 1,5–1,6 %, 2012 m. – 0,2–1,1 %, o 2013 m. – 1,3–1,6 %. Visos šios prognozės patenka į Eurosistemos ekspertų numatytas ribas arba yra labai joms artimos.

Vertinant infliaciją, turimose kitų institucijų prognozėse numatoma, kad 2011 m. vidutinė metinė pagal SVKI apskaičiuota infliacija bus 2,5–2,7 %, 2012 m. – 1,5–1,8 %, o 2013 m. – 1,2–1,8 %. Visos šios prognozės patenka į Eurosistemos ekspertų numatytas ribas arba yra labai joms artimos. 2012 m. prognozės apima Eurosistemos ekspertų prognozių apatines ribas.

Euro zonos realiojo BVP augimo ir pagal SVKI apskaičiuotos infliacijos prognozių palyginimas

(vidutiniai metiniai pokyčiai, procentais)

	Paskelbta	BVP augimas			Pagal SVKI apskaičiuota infliacija		
		2011	2012	2013	2011	2012	2013
TVF	2011 m. rugsėjo mėn.	1,6	1,1	1,5	2,5	1,5	1,7
<i>Survey of Professional Forecasters</i>	2011 m. lapkričio mėn.	1,6	0,8	1,6	2,6	1,8	1,8
<i>Consensus Economics Forecasts</i>	2011 m. lapkričio mėn.	1,6	0,4	1,5	2,7	1,8	1,8
EBPO	2011 m. lapkričio mėn.	1,6	0,2	1,4	2,6	1,6	1,2
Europos Komisija	2011 m. lapkričio mėn.	1,5	0,5	1,3	2,6	1,7	1,6
Eurosistemos ekspertų prognozės	2011 m. gruodžio mėn.	1,5–1,7	–0,4–1,0	0,3–2,3	2,6–2,8	1,5–2,5	0,8–2,2

Šaltiniai: *European Commission Economic Forecasts, Autumn 2011*; *IMF World Economic Outlook, September 2011*; *OECD Economic Outlook, November 2011*; *Consensus Economics Forecasts* ir *ECB's Survey of Professional Forecasters*.

Pastabos: Eurosistemos ekspertų makroekonominėse prognozėse ir EBPO prognozėse pateikti dėl darbo dienų pakoreguoti metiniai augimo tempai, o Europos Komisija ir TVF skelbia dėl darbo dienų skaičiaus per metus nekoreguotus metinio augimo tempus. Kitose prognozėse nenurodoma, ar pateikti duomenys dėl darbo dienų pakoreguoti ar ne.

© Europos Centrinis Bankas, 2011 m.

Adresas: Kaiserstrasse 29, 60311 Frankfurtas prie Maino, Vokietija
Pašto adresas: Postfach 16 03 19, 60066 Frankfurtas prie Maino, Vokietija
Telefonas: +49 69 1344 0
Faksas: +49 69 1344 6000
Interneto svetainė: <http://www.ecb.europa.eu>

Visos teisės saugomos.

Leidžiama perspausdinti švietimo ir nekomerciniais tikslais, jei nurodomas šaltinis.